

К. Е. Дорохова

студ. II курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: д.е.н., доц. О. В. Побережець

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ

Активний розвиток акціонерної форми господарювання в Україні, зростання кількості акціонерів, необхідність захисту їх інтересів потребують підвищеної уваги до розгляду питань щодо нормативного регулювання діяльності сучасних вітчизняних акціонерних товариств, оцінки ефективності їх фінансово-господарської діяльності. Тому удосконалення правових аспектів їх діяльності є важливим завданням розбудови ринкових відносин і значною мірою визначає успішність інтеграції України до системи світових господарських зв'язків та процес залучення іноземних інвестицій.

Акціонерне товариство – одна з найпоширеніших в Україні організаційно-правових форм господарської діяльності. Акціонерні товариства за типом поділяються на публічні акціонерні товариства та приватні акціонерні товариства [1, ст. 5]. Відповідно до Закону України «Про господарські товариства» акціонерним визнається товариство, яке має статутний (складений) капітал, поділений на визначену кількість акцій рівної номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства [2, ст. 24].

Чинне законодавство детально визначає порядок створення, діяльності, ліквідації, перетворення, злиття, приєднання, поділу акціонерних товариств; їх правовий статус, права та обов'язки акціонерів та засновників; механізм реалізації цих прав та обов'язків.

Статус публічного акціонерного товариства характеризується можливістю залучення товариством капіталу на фондових ринках, здатністю акцій вільно обертатися та змінювати власника без згоди інших акціонерів, ступенем захисту прав акціонерів, стабільністю відносин власності та контролю в товаристві, гнучкістю інструментів корпоративного управління товариством.

При цьому пріоритетним сучасним завданням держави є створення сприятливих умов для суттєвого збільшення частки публічних акціонерних товариств у загальній їх кількості, підвищення їх інвестиційної привабливості для зовнішніх і внутрішніх інвесто-

рів, зростання інформаційної прозорості та відкритості емітентів акцій.

Крім того нормативне регулювання діяльності учасників системи корпоративних відносин забезпечує стабільну організацію корпоративного управління на рівні, який відповідає міжнародним стандартам і є один з основних наявних ресурсів збільшення вартості компанії.

Проте існуюча нормативно-правова база не повністю відповідає характеру тих відносин, які склалися в акціонерних товариствах в Україні. Наявність окремих недоліків та недосконалості системи регулювання не забезпечує належного захисту прав власників цінних паперів і не врегульовує багато питань управління підприємствами. Все це призводить до постійного прояву типових корпоративних конфліктів, що істотно зменшує інвестиційну привабливість і вартість вітчизняних об'єктів приватизації, знижує конкурентоспроможність українських АТ на ринках капіталів, призупиняє розвиток фондового ринку.

Передумовою залучення інвестицій в акціонерні товариства є забезпечення належних умов для здійснення ними корпоративного контролю, що позитивно вплине на ефективність внутрішньогосподарського фінансового механізму акціонерного товариства, призведе до зростання вартості акціонерного капіталу та добробуту акціонерів.

Забезпечити належний корпоративний контроль покликана відповідна система корпоративного контролю. Деякі науковці наголошують, що корпоративний контроль здійснюється системою, яка за умови належного функціонування включає правовий режим, прийняття управлінських рішень, права власників, надійну фінансову звітність та корпоративну культуру [3, с. 205].

На думку українських дослідників, система корпоративного контролю має три основні складові, а саме: управлінську, економічну та правову. Крім того, остання, є однією з найважливіших і вирішальних, оскільки саме стан нормативно-правового регулювання процесів взаємодії суб'єктів корпоративного контролю визначає «правила гри» в акціонерному товаристві.

Таким чином, проблеми нормативно-правового регулювання діяльності акціонерних товариств в Україні пов'язані з недосконалістю діючих норм, що ускладнює процес євроінтеграції вітчизняних підприємств, перешкоджає збільшенню зовнішніх і внутрішніх інвестицій. Проте зростання вітчизняної економіки і підвищення ефективності її функціонування свідчить про об'єктивну необхід-

ність подальшого розвитку нормативно-правового базису щодо регулювання питань, пов'язаних із створенням і діяльністю акціонерних товариств.

Список використаної літератури

1. Про акціонерні товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 17.09.2008, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 0.01.2017. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/514-17>. – Назва з екрана.
2. Про господарські товариства [Електронний ресурс]: Закон України від 19.09.1991, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 02.11.2016. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1576-12>. – Назва з екрана.
3. Задохайло Д.В. Корпоративне управління [Текст]: Навч. посібник / Д.В.Задохайло, О.Р.Кібенко, Г.В.Назарова. – Х.: Еспада, 2003. – 688 с.

С. О. Доценко

студ. IV курсу

спеціальність «Облік і аудит»

Науковий керівник: к.е.н., доц. С. П. Панич

ДЕБІТОРСЬКА ЗАБОРГОВАНІСТЬ ПІДПРИЄМСТА: СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

Дебіторська заборгованість є невід'ємним елементом діяльності будь-якої організації. Досить велика її частка у загальній структурі активів знижує ліквідність і фінансову стійкість підприємства і підвищує ризик фінансових втрат. Стан поточних зобов'язань і розрахунків відображає рівень організації виробничої та торговельної діяльності, а також рівень бухгалтерського обліку господарюючих суб'єктів, безпосередньо залежить від глибини контролю, якості та маневреності механізму контролю за рухом дебіторської заборгованості організації.

Дебіторська заборгованість – частина оборотного капіталу підприємства, компанії; сума, яку заборгували підприємству, організації, компанії інші юридичні особи і компанії, а також громадяни, що є їх боржниками за поставку товарів, виконання робіт, надання [1, с. 19].

Дебіторська заборгованість, з точки зору її реальності, може бути проаналізована тільки шляхом використання первинних документів і даних аналітичного бухгалтерського обліку.

Методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про дебіторську заборгованість та її розкриття у фінан-